

Sygn. akt: V Ka 661/18

UZASADNIENIE

D. K. został oskarżony o to, że w czasie od 16 lutego 2016 roku do 26 lutego 2017 r. w Z., woj. (...) uporczywie nękał M. K. w ten sposób, że wielokrotnie wykonywał do wymienionej połączenia telefoniczne, dzwonił do niej domofonem do mieszkania, ubliżał słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, obserwował, jeździł za nią, wielokrotnie przesyłał wiadomości za pośrednictwem portalu internetowego F., wysyłał pisma, czym wzbudził u wymienionej pokrzywdzonej uzasadnione okoliczności poczucia zagrożenia oraz istotnie naruszył jej prywatność,

tj. o czyn z art. 190a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2018 roku, sygn. akt II K 461/17, Sąd Rejonowy w Zgierzu:

- oskarżonego D. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 190a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 41a §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. K. zakaz kontaktowania się z oskarżycielką posiłkową M. K. na okres 5 lat;
- na podstawie art. 41a §1 i §4 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. K. zakaz zbliżania się do oskarżycielki posiłkowej M. K. na odległość mniejszą niż 100 metrów na okres 5 lat;
- na podstawie art. 46 §2 k.k. zasądził od oskarżonego D. K. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. K. kwotę 1.000 złotych tytułem nawiązki;
- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. M. kwotę 619,92 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielce posiłkowej M. K.;
- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 841,32 zł tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu D. K.;
- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania, w pozostałym zakresie zwolnił go od tego obowiązku przejmując koszty te na Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając powyższy wyrok, na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. w całości na niekorzyść oskarżonego.

W oparciu o art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k., prokurator powyższemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego wyrażającą się w tym, iż w sentencji wyroku w punkcie pierwszym sąd powołał przepisy dotyczące wymierzenia kary ograniczenia wolności, tj. art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 a k.k., podczas gdy jak wynika z uzasadnienia wyroku sąd wymierzył bezwzględną karę pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie wskazanych w komparycji wyroku w punkcie pierwszym, przepisów dotyczących wymierzenia kary ograniczenia wolności, tj. art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 a k.k.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż rację ma prokurator, iż procedując w niniejszej sprawie sąd meriti dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego, a to art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 a k.k. poprzez ich błędne wskazanie jako podstawy wymiaru

kary za przypisany oskarżonemu czyn, zamiast samego art. 190a § 1 k.k. Biorąc bowiem pod uwagę, iż sąd rejonowy wymierzył oskarżonemu D. K. karę pozbawienia wolności, nie powinien był w podstawie jej wymiaru wskazywać przepisu stanowiącego podstawę wymierzenia kary ograniczenia wolności.

Z uwagi na powyższe, sąd odwoławczy na mocy art. 437 § 1 i 2 i art. 438 pkt 1 k.p.k. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1 za podstawę prawną wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności przyjął wyłącznie art. 190a § 1 k.k. W pozostałej części wyrok sądu meriti jako odpowiadający prawu sąd odwoławczy utrzymał w mocy.

Z uwagi na fakt, że oskarżycielka posiłkowa korzystała z pomocy pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed sądem odwoławczym, Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016r., poz. 1714) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. M. kwotę 516,60 złotych tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej M. K. z urzędu w postępowaniu przed sądem drugiej instancji.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., mając na względzie zasady słuszności, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze bowiem zmiana zaskarżonego wyroku była wyłącznie spowodowana wadliwym rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji, niezawinionym przez D. K..